

Stk. 5. For at Ministeriet til enhver Tid kan være orienteret med Hensyn til, i hvilket Omfang Loven benyttes, jfr. § 3, Stk. 2—3, er det bestemt, at Nævnet snarest skal tilstille Ministeriet Meddelelse om de meddelte Godkendelser.

Til § 3.

Stk. 1. For at gøre Administrationen af Loven saa simpel som mulig har man ikke ment at burde give de enkelte Kommuner Adgang til at indanke Nævnets Afgørelser for Ministeriet. Paa den anden Side kan der ved Nævnets Afgørelser rejse sig saadanne Spørgsmaal, at et Mindretal indenfor Nævnet maa kunne ønske, at Afgørelsen træffes af Ministeriet. Man har derfor foreslaaet, at i Tilfælde af Uenighed indenfor Nævnet kan et Medlem forlange Sagen forelagt for Ministeriet.

Stk. 2. Saaledes som Nævnene er sammensat, maa det forudsættes, at de vil være i Stand til at træffe de rigtige Afgørelser angaaende de Sager, der er henlagt til dem, og man

har derfor ikke ment at burde stille Forslag om nogen yderligere Godkendelse eller i det hele Kontrol med Nævnenes Afgørelser. For dog at skabe Sikkerhed imod Misbrug af Loven er det i Stk. 2 bestemt, at hvis et saadant særligt Tilfælde skulde foreligge, at en Kommune med Godkendelse i Henhold til § 2 har iværksat Arbejder, der ligger udenfor Lovens Formaal, kan Socialministeren træffe Bestemmelse om Nedsættelse, eller endog i ganske særlige Tilfælde Bortfald af Refusionen for paagældende Arbejder.

Til § 4.

Kontrollen med, at Anmeldelsen til mellemkommunal Refusion sker i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 1, er her foreslaaet henlagt til de kommunale Revisorer og Amtet paa samme Maade, som Tilfældet er med de øvrige Udgifter, der i Henhold til Socialreformen anmeldes til mellemkommunal Refusion.